

Michael J. Tamura

Tu ești Răspunsul

*Descoperă-ți și împlinește-ți
menirea sufletului*

Traducere din limba engleză de
Alexandru Buican

Editura For You
București

In Memoriam

Această carte este dedicată memoriei mamei mele, Kei Tamura (1932–1996), un suflet minunat și iubitor, care continuă să fie un înger pentru mulți

și

dragului meu prieten și învățător Lewis S. Bostwick (1918–1995), o ființă iluminată, care le-a lăsat tuturor un dar neprețuit.

Sunt veșnic recunoscător. Fără vreunul dintre voi, nu aș fi avut nicio șansă.

Cuvânt înainte

De-a lungul vieții, poți avea marele noroc de a-ți încrucișa calea cu o ființă umană extraordinară, care te atinge atât de profund, încât, după întâlnirea cu ea, nu mai ești niciodată același om. Doresc să îți prezint o astfel de persoană. Autorul acestei cărți, Michael Tamura, un eminent învățător și vindecător spiritual, este un om care vede viața, lumea și pe tine însuși prin ochii săi spirituali. Iar înțelepciunea sa sondează în profunzimea sufletului. Dacă ești pe Cale de ceva vreme, el te va inspira, îți va oferi instrumente suplimentare pe care să le poți folosi și te va ajuta să obții siguranța interioară, pentru a-ți reînnoi angajamentul în ceea ce privește creșterea spirituală. Pentru sufletele avansate, Michael oferă un cuțar al comorilor plin de înțelegeri superioare, confirmări, înțelepciune și o reamintire complexă a scopului propriului suflet.

Auzisem de Michael de mai mulți ani. De fapt, înainte de a reuși să-l întâlnesc, adunasem 22 de bucăți de hârtie cu numărul său de telefon, oferite de mulți clienți de-ai mei. Categorie, promisem mesajul că trebuie să mă întâlnesc cu acest om, deși nu eram foarte sigur care era motivul. Unii dintre aceia care mi-au recomandat să-l întâlnesc au spus că este clarvăzător, în timp ce alții mi l-au descris ca fiind un

vindecător spiritual. Bineînțeles că există mulți clarvăzători și vindecători în cercul meu de prieteni, clienți și colegi. De ce-ar trebui să mă întâlnesc chiar cu acest om?

Am primit răspunsul imediat cum l-am cunoscut pe Michael. Când am ajuns la locul de întâlnire stabilit, pentru prima mea sesiune de citire și vindecare, ușa s-a deschis și a ieșit un bărbat japonez scund, cu un zâmbet primitor și plin de compasiune. Am fost uluit de minunata lumină aurie și albastră ce radia în jurul său. Și, de fiecare parte a sa, i-am văzut cei doi strălucitori ghizi spirituali. Am înțeles că întâlnisem un om extraordinar.

În sesiunea privată ce a urmat, am știut încă de la început că Michael atinsese un spațiu profund în sufletul meu. Fără ezitare, el mi-a descris cu acuratețe natura mea, ca suflet, confirmând modul în care m-am simțit întotdeauna înăuntrul meu. M-a informat, cu profunzimea înțelegerii lui, despre dinamica spirituală și fizică a relației mele cu fiecare membru al familiei și ciclurile karmice pe care le avem de rezolvat în această viață. Cu ușurință și claritate, mi-a oferit îndrumări în ceea ce privește provocările carierei mele, starea mea fizică și ce mi-ar putea fi de folos în următorii pași pe calea dezvoltării mele spirituale. Și, atunci când mi-a oferit și o terapie energetică, am simțit schimbări enorme petrecându-se în mine.

Ești norocos, în acest moment, că ții această carte în mână; ea te va ajuta să îți vindeci sufletul. Când am început să citesc cartea, mi-a apărut în minte o amintire a primei mele noțiuni de „scop“. Eram încă puști, în anul 1966. În vremurile acelea, diminețile de duminică însemnau desene animate, apoi mersul pe bicicletă până la un teren viran din apropiere, pentru a-mi întâlni prietenii și a ne începe aventurile de weekend. Ca majoritatea copiilor, așteptam acele momente cu înfrigurare, pentru a vedea ce anume se

va petrece în acea zi. Într-o duminică anume, ne-am hotărât să mergem la un iaz din zonă, pentru a căuta broaște. Pe drum, ne-am oprit la culoarea roșie a principalei intersecții din oraș. Când s-a făcut verde, prietenii mei au pedalat de-a latul străzii, însă eu nu m-am putut mișca. Aveam o copleșitoare senzație de a rămâne pe loc. Îmi amintesc că mă simțeam ciudat când prietenii îmi strigau să mă pun în mișcare. Apoi s-a făcut din nou roșu și era prea târziu să mai plec. Dintr-odată, un bătrân a început să traverseze, total inconștient de traficul ce se apropia din sens opus. Fără să mă gândesc, mi-am aruncat imediat bicicleta și am alergat către el, trăgându-l înapoi către bordură. M-a privit cu o mină speriată și abia apoi a realizat ce se întâmplase. Mi-a mulțumit din suflet fiindcă l-am îndepărtat din calea dezastrelor iminent. Când s-a făcut verde din nou, l-am ajutat să traverseze de cealaltă parte a străzii.

Înainte de a pedala pentru a mă alătura prietenilor mei, bătrânul s-a întors către mine și mi-a spus:

– Tinere, ai un scop măreț în viață.

I-am mulțumit politicoasă, neînțelegând ce anume a vrut să zică; am zâmbit și apoi am zbughit-o. Abia mai târziu în viață am început să înțeleg semnificația cuvintelor bătrânului: „scop în viață“.

Deși în copilărie avusesem multe experiențe intuitive sau *senzații*, deseori înțelesesem greșit aceste mesaje, întrucât, la acea vreme, nimeni nu vorbea despre astfel de lucruri. Mi-a fost greu, totuși, să nu le acord atenție, întrucât aceste experiențe erau de obicei însoțite de senzații fizice specifice: furnicături în stomac, urmate de o surescitare ce vibra în întregul corp. Crescând, am definit deseori aceste episoade drept *experimentarea energiei cunoașterii*.

În cele din urmă, am învățat să am încredere în aceste senzații *de cunoaștere*. Le simțeam predominant când eram

MICHAEL J. TAMURA

tăcut și netulburat de distrageri exterioare, îndeosebi înainte de somn, când îmi spuneam rugăciunile. Cu cât ascultam mai mult acele senzații, cu atât deveneau mai puternice. Acum pot vedea că, atunci când mă rugam, aveam o relație cu sufletul, cu ființa mea interioară. Aceste momente cu mine însumi constituiau primele trepte al descoperirii scopului sufletului meu în viață, conducându-mă către lumea spiritului.

Michael este un adevărat mesager spiritual, care descrie în mod elocvent natura spiritului și te poartă într-o călătorie a sufletului, de la conceperea acestuia până la împlinirea sa, așa cum este văzută prin ochii spiritului. Mulți dintre noi au fost învățați că lumea fizică reprezintă punctul culminat și singurul aspect al existenței. Avem tendința să credem că „ce nu putem vedea nu există“. Totuși, această carte nu este compilată din cercetări academice; mai degrabă, este concepută din sufletul și inima unei persoane care a văzut și trăit adevărul Scopului Divin. Călătorește pe aripile viziunii sale poetice, pentru a-ți experimenta propria conexiune profundă cu moștenirea ta divină!

Citirea acestei cărți constituie o astfel de experiență; și, după ce vei fi terminat-o, vei dori să o recitești. Nu este o carte pe care să te grăbești să o termini. Savurează cuvintele și lasă-le să te atingă pe mai multe niveluri. Pe măsură ce îți vei deschide inima și sufletul către energia lor, vei descoperi adevăruri pe care ai nevoie să le auzi și nu vei mai fi niciodată același. Putem trăi vieți întregi adormiți – sau putem alege să ne trezim. Michael oferă inspirația, motivația, răspunsurile, pașii și instrumentele cu care să facem asta. Nu rata ocazia. E timpul să-ți împlinești scopul sufletului și să trăiești viața care ți-a fost menită – acum.

James Van Praagh,
autor al cărții *Rai și Pământ*,
publicată de Editura For You

Introducere

Această carte se referă la scopul sufletului. La început, când pui întrebări în legătură cu natura scopului sufletului tău, vei scoate la iveală mai multe întrebări, în loc să primești un răspuns final. Cine sunt eu? De unde vin? Încotro merg? Ce anume am de realizat, atât cât sunt aici? De fapt, adevărul scopului sufletului tău te va conduce într-o intensă aventură. Uneori, frica, ignoranța, îndoiala și izolarea pe care le întâlnești în cale par copleșitoare. Totuși, dacă ești dispus să explorezi și să descoperi ce anume se găsește ascuns în inima, sufletul, trupul și în mintea ta, vei fi tratat cu comori dincolo de orice imaginație. Nu este o cale ușoară, însă vei descoperi că nu există pe lumea asta nimic care să merite mai mult. Mă rog ca această carte să îți fie de folos, ca ghid, în această extraordinară călătorie de vindecare și creștere spirituală.

La începutul procesului de creștere spirituală, cei mai mulți dintre noi trăiesc viața ca supraviețuitori ai unui naufragiu, plutind pe mare în voia valurilor. Permanent împroșcați de valurile sorții, îngroziți, simțim că „viața e grea și apoi murim“. Totuși, când alegem să ne abandonăm temerile și să facem pace cu acele valuri puternice, învățăm

să plutim deasupra lor. Atunci, ele încetează să ne mai cufunde sub apă. Viața noastră începe să alterneze între plăcut și neplăcut. Uneori ne ridicăm pe creasta unui val uriaș, vedem frumusețea din jur, chiar prindem o licărire a țărnelui. Alteori, ne afundăm într-o adâncitură și totul e întunecat, fără nicio speranță în afara celei de a prinde următorul val. Cu perseverență, începem să realizăm că putem învăța să mergem pe val. Când facem asta, valurile cândva amenințătoare devin aliații noștri. Plutind pe uriașa lor putere și direcție, învățăm să le folosim pentru a merge spre casă, spre țărnelurile libertății noastre. Așa cum un surfer trebuie să învețe să danseze cu imensa putere a naturii, și noi trebuie să învățăm să intrăm într-un dans sacru cu viața, pentru a ne împlini scopul sufletului și a experimenta bucuria propriei existențe.

Încă din copilărie mi-a plăcut enorm dansul; dar mă împiedicam și cădeam de multe ori. Am călcat pe degete nenumărate parteneri și am dat din neatenție peste alți dansatori. Existau și momente în care nu mă simțeam prea bine și nu aveam cum să dansez. Însă niciuna dintre aceste situații nu a putut să-mi răpească dragostea pentru dans. La fel s-a întâmplat și cu scopul sufletului meu. Iubesc să-l duc la îndeplinire, chiar dacă m-am împiedicat și am căzut de multe ori.

Am venit în această viață ca să vindec și să predau. Vindecarea și predarea, totuși, nu sunt scopurile mele. Sunt instrumentele prin intermediul cărora îmi împlinesc scopul, care este la fel cu al fiecăruia: de a deveni pe deplin cine sunt eu cu adevărat.

Scopul meu m-a chemat întotdeauna și, în copilărie, i-am răspuns fără întrebări. Era magnetul care îndruma busola inimii mele: unde să merg, ce să fac. Nu însemna deloc ce o să fiu când am să cresc. Simțeam pentru scopul

meu ceea ce, de exemplu, simțeam și pentru Domnișoara Olsen, educatoarea mea. Era o femeie frumoasă, grațioasă, cu păr negru și bogat, ca al unei spaniole, prins în creștetul capului, ca și cum ar fi ajutat-o să-și țină capul sus în fața adversităților. Blândețea sa părea cumva trasă în jos către o nevăzută gravitație. Tânjea după ceva dincolo de posibilitățile sale, iar asta o întrista. Ceva din interiorul meu dorea să ajungă la ea, ca să o consoleze.

Cumva, știam că trebuia să-i curăț pantofii. Știam că acest lucru avea să îi însenineze inima. Prin urmare, în fiecare zi, când venea vremea pentru povești și ne adunam în jurul ei pe podea, îi scoteam ușor pantofii, în timp ce ne citea, și îi curățam drăgăstos cu șervețele. Când termina povestea, îi puneam la loc în picioare. Asta o făcea întotdeauna să zâmbească. După primele câteva săptămâni cu acest ritual zilnic, a sunat-o pe mama, spunându-i cât de bine se simțea de când începusem să fac asta și cât de fericită era. A întrebat-o pe mama dacă ea era de acord și dacă eu aveam voie să fac asta cât de mult doream.

Eram și atunci vindecător, precum sunt și acum. Nu a trebuit să cresc pentru a deveni astfel. Singura diferență este că, acum, știu ce înseamnă să fii un vindecător. În copilărie, doar eram. Știam doar că vreau ca oamenii să fie fericiți; știam că nu trebuie să sufere. Ori de câte ori aveam ocazia, voiam să învăț cum să-i ajut pe oameni ca să se simtă mai bine.

Până să împlinesc 7 ani, făcusem deja cunoștință cu *amma-san*, vindecătorul și muzicianul japonez orb. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, un medic japonez și-a dat seama că, deși lipsa vederii poate constitui un handicap, ea poate spori celelalte simțuri ale percepției. Așa că a înființat o școală pentru a le preda nevăzătorilor modul în care ei le pot oferi vindecare oamenilor prin masaj și

muzică. Chiar și după război, vindecătorii antrenați astfel mergeau pe străzile rezidențiale, cântând la flautele lor de bambus, pentru a anunța că *amma-san*-ii se găseau în zona lor și erau pregătiți pentru a-și oferi serviciile.

– Uite două sute de yen (la acea vreme, aproximativ 57 de cenți), îmi spunea bunica. Mergi și roagă-l pe *amma-san* să vină.

Alergam pe stradă în căutarea vindecătorilor, urmând aroma muzicală a misterioaselor, dar lumeștilor lor melodii, cântate la flautele de bambus. O fericire tăcută clocotea înăuntrul meu când mi se oferea ocazia de a-i aduce acasă pe *amma-san*-i. În multe seri, stăteam lângă vindecător în timp ce acesta masa trupurile bunicilor mei, precum un pianist virtuos cântând o rapsodie a vindecării. Priveam fiecare mișcare a vindecătorului și, în mintea mea, o imitam. Cu ochii închiși, puteam chiar simți modul în care ei lucrau – vederea nu era necesară.

După ce *amma-san*-ii plecau de la noi, îmi ofeream voluntar serviciile oricărei persoane care dorea mai mult masaj vindecător. Măinile mele aveau o poftă grozavă să încerce ceea ce învățasem în acea seară. De fapt, nu doar că mă mâncau, dar începeau chiar să facă bășici. Nimeni nu știa ce mi se întâmpla. Am luat tot felul de remedii, dar fără niciun folos. Doar mai târziu aveam să aflu că transmitem, prin mâinile mele, o energie vindecătoare creativă atât de intensă, încât mă ardeau.

Fără îndrumare spirituală corespunzătoare, abilitățile mele de vindecare mi-au provocat o mulțime de probleme. Atât de multe, încât am decis că trebuia să devin medic. La urma urmei, de fiecare dată când ai o problemă serioasă, te duci la medic. Reprezentarea mea despre medic era a unei persoane cu mare înțelepciune și compasiune, care are cunoștințe despre viață și misterele ei. Scena cu care se deschidea

Ben Casey, o populară emisiune televizată de la acea vreme, spunea totul despre medici: „Bărbat, femeie, naștere, moarte, infinitate“. La acea vreme nu știam ce înseamnă să fii extrasenzorial sau vindecător. Nu cunoșteam aceste cuvinte.

Școala generală a fost destul de dură pentru mine. Nimeni nu părea că știe ce are de făcut în ceea ce mă privește. Eram plasat, alternativ, în clasele pentru „înzestrați“ sau în cele pentru „retardați“. Am fost trimis la asistentele școlare, la psihologi, consilieri și medici. Copil fiind, cunoșteam anumite lucruri despre alții întrucât le vedeam geometria propriilor vieți; însă asta nu mă ajuta să comunic cu ei. Vedeam ceea ce eu numeam „nori colorați“ în jurul tuturor – la acea vreme nu cunoșteam termenul „aură“ –, iar asta nu mă ajuta să relaționez cu ceilalți. Nu înțelegeam ce anume se aștepta de la mine. Știam doar că nu era în regulă să fiu eu însumi.

Prin urmare, de-a lungul majorității anilor mei de adolescență, am lucrat din greu pentru a nu fi eu însumi. Am încercat tot ce mi-a stat în putință ca să fiu ceea ce alții păreau că respectă: intelectual, competitiv, responsabil și orientat către rezultate. Abia la vârsta de 20 de ani, când un prieten s-a îmbolnăvit, am început să revin la sinele meu adevărat. Tratatamentul convențional era în afara posibilităților mele la acea vreme; dar o vindecare miraculoasă s-a petrecut prin intermediul mâinilor mele și, încă o dată, m-am întors către chemarea scopului meu.

Răspunzând acestei chemări, m-am întors într-o lume plină de aventuri în vindecare și creștere spirituală, o lume a miracolelor. De atunci, am trăit în această lume deschisă către adevăruri și nesfârșită frumusețe, magnifică și debordând de iubire, blândețe și libertate.

E greu de crezut că o astfel de lume există? Nu cred. Nu înseamnă că lumea în care trăiesc nu conține durere sau

suferință. Le are. Are o mulțime de dificultăți și provocări, încercări și nenorociri. Dar, în lumea în care trăiesc eu, acestea sunt prefăcute în înțelepciune, ca și cum ai transforma plumbul în aur.

Cum am ajuns oare să trăiesc într-o astfel de lume? E simplu, dar e nevoie de practică. Am învățat să abandonez frica și suferința, schimbându-le cu iubirea și pacea cu mine însumi. A trăi într-o lume a miracolelor înseamnă a trăi viața spiritului pe acest pământ. Înseamnă a fi *în* lume, dar a nu-i *aparține* ei. Când devii mai mult adevăratul tău sine, începi să trăiești miracolul. Este simplu, întrucât tu *ești* acel miracol.

E ușor de zis „Abandonează frica și suferința și, în schimb, iubește-te pe tine însuți“. Acest lucru, la fel ca orice altceva în viață, necesită multă practică. Dacă exersezi cântatul, vei deveni un cântăreț mai bun. Dacă exersezi baschetul, vei deveni un jucător de baschet mai bun. Când exersezi trăirea vieții spiritului, devii mai bun la împlinirea propriului scop în viață. Devii mai bun la găsirea fericirii în interior, indiferent de împrejurările exterioare.

Trăirea vieții spiritului în această lume materială, vindecarea, creșterea și împlinirea destinului propriu sunt nu doar posibile, ci reprezintă pași inevitabili în evoluția umană. Nu e adevărat că iluminarea și împlinirea spirituală necesită o viață întreagă de asceză, disciplină și antrenament. Viața este cea care îți oferă pregătirea. Viața îți este propria școală. Nu pot fi separate. Trebuie doar să alegi să fii conștient și să înveți.

Împlinirea spirituală și fericirea nu le sunt rezervate câtorva aleși. Nu trebuie să faci parte dintr-o anumită confesiune religioasă sau să duci viața unui sfânt. Nu trebuie să fi absolvit o facultate. Nu e necesar să fii sărac sau bogat,

ambitios sau plin de succes. Tot ce ți se cere este să fii cine ești tu cu adevărat. Simplu, dar, deseori, nu ușor. Totuși, vestea bună este că poți învăța. Oricine o poate face.

Am avut mulți profesori minunați care, fie că o știau, fie că nu, m-au îndrumat către propriul meu adevăr. Întotdeauna îi sfătuiesc pe elevi să învețe de la oricine. Dar „a învăța de la oricine“ nu înseamnă să crezi orbește ceea ce spune toată lumea. A învăța de la alții înseamnă a-i lăsa să-ți arate adevărul ce deja există în tine. Prietenii te învață deseori despre iubire, iar dușmanii despre adevăr. Prietenii protejează și hrănesc ceea ce este minunat în tine, iar dușmanii scot din tine durerea și minciunile pe care nu dorești să le înfrunți. Iubirea te va conduce către adevăr, iar adevărul te va conduce către iubire. Iubirea fără adevăr nu este iubire deplină, iar adevărul fără iubire nu este adevărul complet. Fără ambele, nu putem fi liberi.

Poate vei crede că profesorul tău este infailibil. Poți insista că este cel mai bun. La urma urmei, dacă el nu este perfect și face greșeli, ce se va alege de tine? Totuși vei ajunge să realizezi că, pe măsură ce renunți la frica de a avea încredere în propria ființă interioară, poți învăța, în viața ta, de la oricine și orice. Când ai încredere în tine însuși, știi că poți face față la orice se întâmplă. Viața însăși va deveni atunci propriul tău profesor. Sper ca această carte să te sprijine către această stare.

Cartea de față reprezintă o poartă de acces spre o aventură în conștiință, vindecare spirituală și creștere personală. Secretul deschiderii acelei uși constă în abordarea ei cu receptivitate. Pe măsură ce explorezi ceea ce este scris în paginile sale, vei deveni conștient de faptul că citirea acestei cărți îți oferă nu numai informația și înțelegerea, ci și *experiența* spiritului și a vindecării. Cei care au citit manuscrisul inițial mi-au relatat experiențe de conștiință extinsă, sclipiri

MICHAEL J. TAMURA

de intuiție, vindecare spontană, amintiri din vieți trecute și alte momente de trezire a propriei ființe interioare. După ce vei citi această carte o dată, ia în considerare folosirea ei regulată ca ghid de referință. Poți să o transformi într-un sprijin pentru studiul oficial, să digeri conținutul fiecărui capitol și să practici aplicarea lor în viața de zi cu zi. Sau folosește-o drept instrument de meditație zilnică și, doar deschizând-o la orice pagină, vei primi un mesaj special pentru acea zi. Uneori, vei dori s-o răsfoiești până când o frază sau propoziție îți atrage atenția, ca apoi să reflectezi asupra înțelesului său. Poți, de asemenea, să descoperi că citirea aceleiași pagini mai târziu îți va oferi noi perspective, inspirație sau confirmări.

Permite-i cărții să-ți fie însoțitor în călătoria pe râul vieții tale spirituale. De-a lungul drumului, vor exista momente în care vei experimenta apele rapide ale inspirației, plutirea tihnită pe o întindere transparentă de calm, obstacolul accidental sub forma unor formațiuni de pietre ce îți opun rezistență și răgazul oferit într-un vârtej de iertare. Citirea acestei cărți te va purta într-o călătorie asemănătoare. Cunoscând că la baza oricărei experiențe pe care o ai în orice moment se găsește chemarea propriului scop, învață să-i răspunzi și să intri în dansul sacru cu viața.

1

Care este scopul sufletului tău?

Viața are un scop pentru noi, unul care refuză să fie ignorat și care ne face să tânjim cu sete după îndeplinirea lui. Luăm ființă pentru a împlini acest scop. Iar viața care trăiește în granițele existenței noastre fizice tânjește ca noi să ne întoarcem în întregul care este viața. Totul joacă un rol în îndeplinirea scopului vieții. Nu există nimic fără un scop care să fie îndeplinit; acel scop ne cheamă până când primește un răspuns. Iar când răspundem cu adevărat chemării sale, intrăm în dansul sacru cu viața.

Scopul este energia și conștiința ce există într-o sămânță, care o constrâng și o îndrumă să devină o frumoasă floare, cu ajutorul hranei corespunzătoare. Semnificația și „valoarea“ din interiorul seminței sunt cele care se maturizează într-un copac cu fructe; și fiecare tip de semințe are un scop definitoriu. Scopul unei semințe de măr, de pildă, este de a ajunge un copac care rodește mere. Nu poate produce cireșe sau pepeni sau altceva. Sufletul uman este precum o astfel de sămânță. Este, la urma urmei, o sămânță Divină. Precum sămânța de măr, sămânța Divină nu poate deveni

altceva decât un copac Divin, ale cărui fructe exprimă totalitatea Divinității. Cât de mult din ceea ce știi că este Divin înăuntrul tău cultivi acum? Și cât de departe mergi? Așa cum o singură sămânță de măr poate produce mere și întregi livezi secole de-a rândul, un singur suflet uman poate crește pentru a vindeca și ilumina generații întregi ale omenirii.

Există multe varietăți de mere, dar toate pot deveni copaci care rodesc mere. Unele cresc în grădini particulare, altele, în livezi întinse. În același mod, fiecare dintre noi este un suflet uman unic; și fiecare dintre noi își îndeplinește scopul în moduri diverse și originale. Totuși, avem cu toții același scop pentru existența noastră aici: de a realiza, prin încarnare deplină ca ființe umane, tot ceea ce este Divinitatea.

Ce înseamnă să *realizăm* Divinitatea? Înseamnă să-L facem pe Dumnezeu o realitate în ființa noastră, în conștiința noastră, în viața noastră. Dar ce este acest Dumnezeu și de ce trebuie să-L facem real? Personal, îmi place modul în care sufiții îl definesc pe Dumnezeu: *La Illaha Il Allahu*, „Nu există nimic în afara lui Dumnezeu“.

„Dumnezeu“ este cuvântul pe care-l folosesc pentru a produce conștientizarea acelei transcendențe inefabile care creează fiecare atom al existenței noastre, care inspiră putere în viața însăși, devine tot ceea ce este manifest, păstrează fiecare fărâmbă a ei în memorie, experimentează totul, capătă înțelepciune și se dezvoltă. Dacă ești conștient de el, îl poți gândi, ți-l poți imagina, poți fi, face și avea, acela este Dumnezeu. Înseși aceste cuvinte înseamnă Dumnezeu, luând formă pentru a exprima o viziune asupra Sa. Dumnezeu este ceea ce se găsește în spatele a orice, este implicat în orice și conține totul.

Dumnezeu este infinit, etern și nemuritor. Însă în momentul în care Îi cerem ceva, El nu doar că ne oferă, dar devine însăși ceea ce este oferit și ni Se dăruiește pe Sine.

Cuprins

Cuvânt înainte	7
Introducere	11
1. Care este scopul sufletului tău?	19
2. Călătoria sufletului	25
3. Cum să-i faci loc spiritului	40
4. Cum îți realizezi scopul sufletului	55
5. Apeluri de trezire	80
6. Experimentează-ți scopul cu ajutorul intuiției	96
7. Validarea spiritului	114
8. De la împotrivire la bunăvoință	136
9. Cultivarea neutralității	160
10. Scopul este actul de a întreba. Cum să-i răspunzi vieții	178
11. Tu ești Răspunsul. Partea I: Construirea templului sufletului	205
12. Tu ești Răspunsul. Partea a II-a: Stăpânirea amintirilor	213

13. Tu ești Răspunsul. Partea a III-a: Alegerea adevărului la fiecare răspântie.....	228
14. Iubirea este întrebarea. Răspunsul la miracolul mai mare.....	235
15. Viața. Dansul sacru.....	245
Intrarea în Dansul sacru. Să trecem la practică.....	263
Anexă. Cutia ta spirituală.....	275
Secțiunea A. Practica spirituală.....	277
Secțiunea B. Exerciții simple pentru dezvoltarea conștiinței și a intuiției.....	285
Secțiunea C. Scurtă descriere a centrilor energetici.....	297
Secțiunea D. Exerciții pentru dezvoltarea instrumentelor energetice extrasenzoriale.....	305
Mulțumiri.....	323
Bibliografie.....	328
Despre autor.....	329